K. MUS. AKAD:S BIBLIOTEK STOCKHOLM

KVIRILITT!

TIO VISOR FÖR DE SMÅ

Satta i musik af

JENNY FAHLSTEDT.

*1942/1574

STOCKHOLM
ABR. LUNDQUISTS KONGL. HOFMUSIKHANDEL

PR. 1:50.

K. MUS. AKAD:S BIBLIOTEK STOCKHOLM

So.sand.
Bassmusik
Vokal

KVIRILITT.

TIO VISOR FÖR DE SMÅ

SATTA I MUSIK

AF

JENNY FAHLSTEDT.

1942
* 1574

STOCKHOLM
ABR. LUNDQUISTS KONGL. HOFMUSIKHANDEL.

Pris: 1,50.

Rosenknoppen.

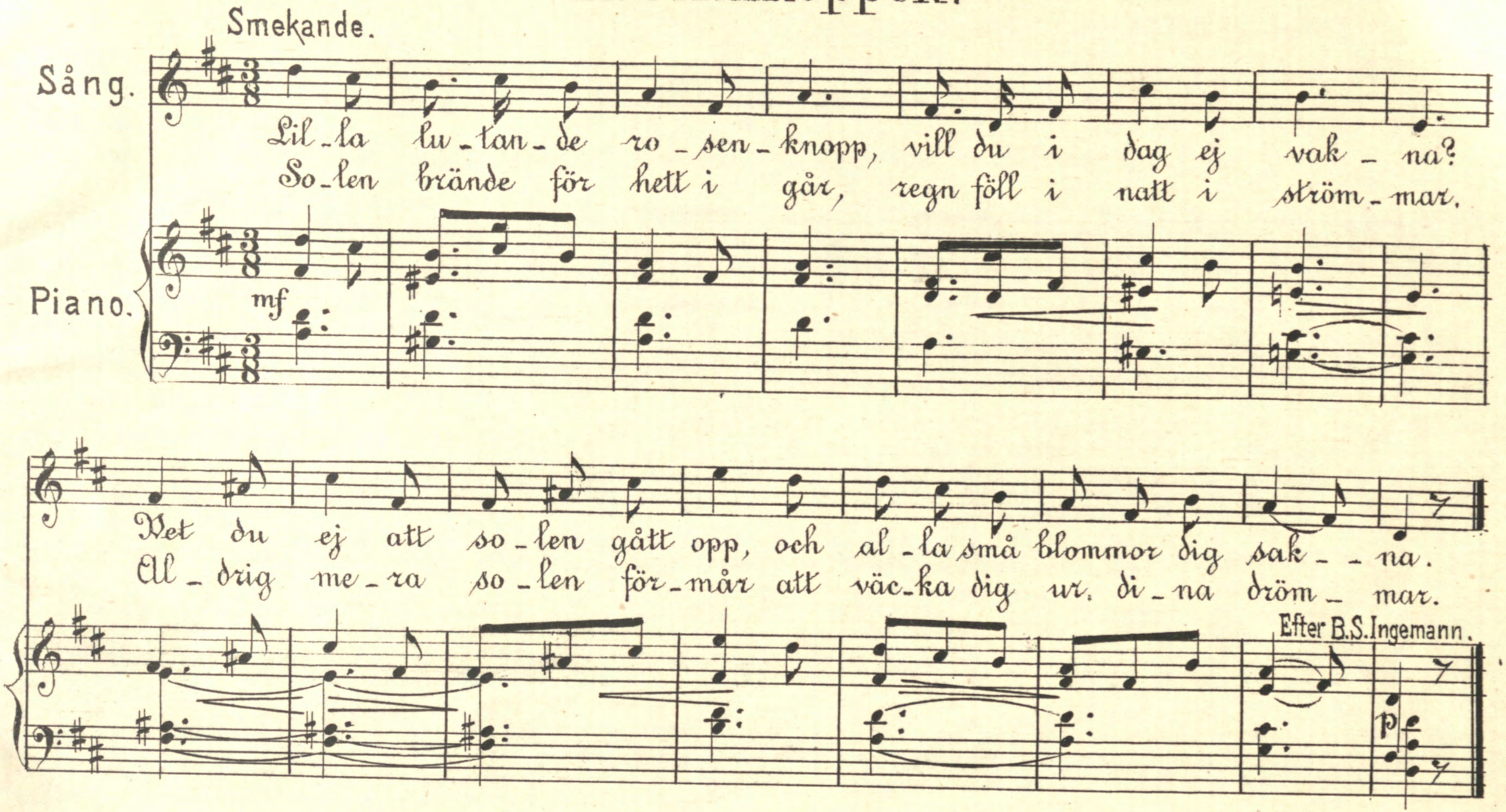

2.

Fågelqvitter.

Lifligt och lätt.

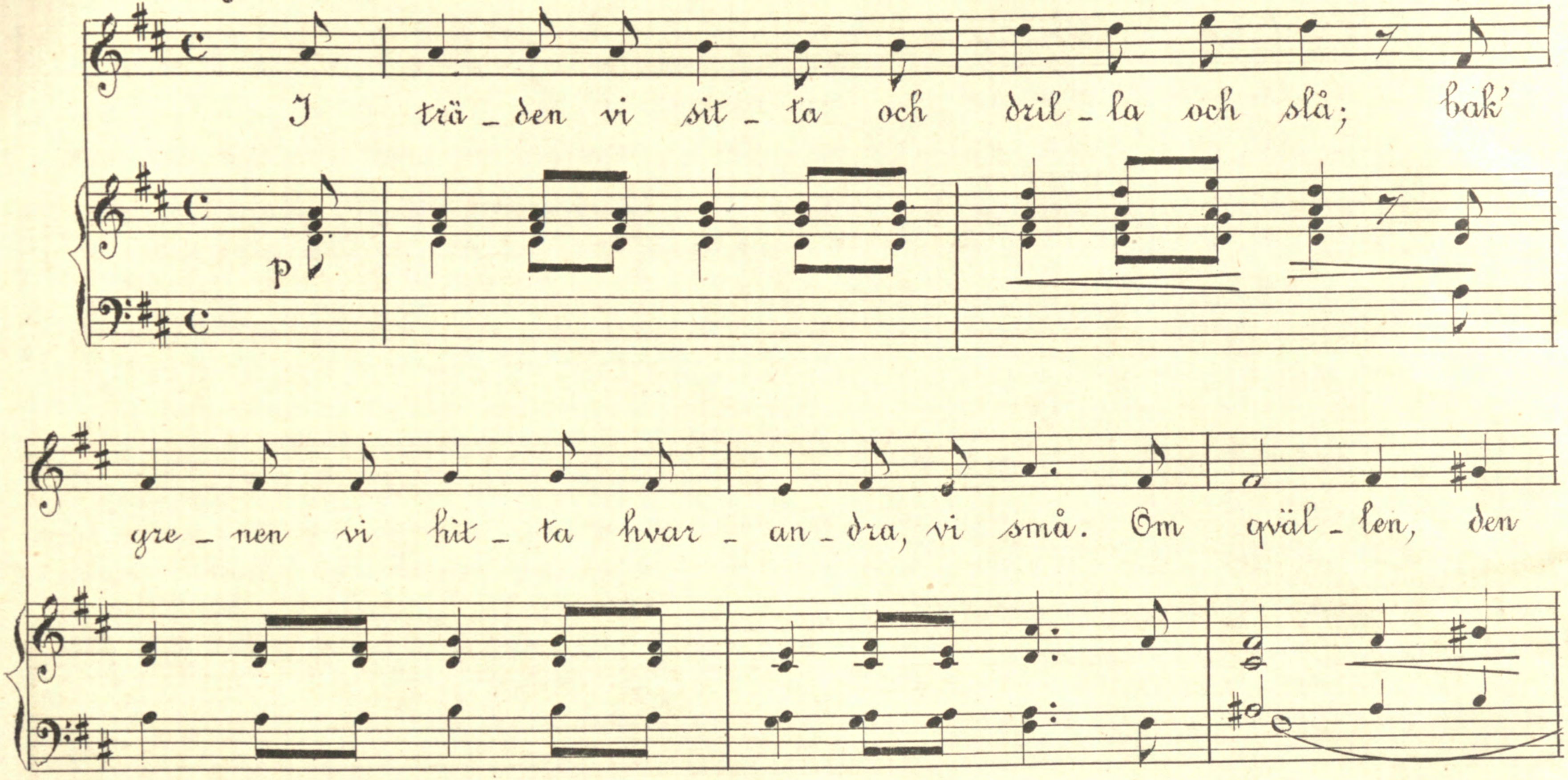

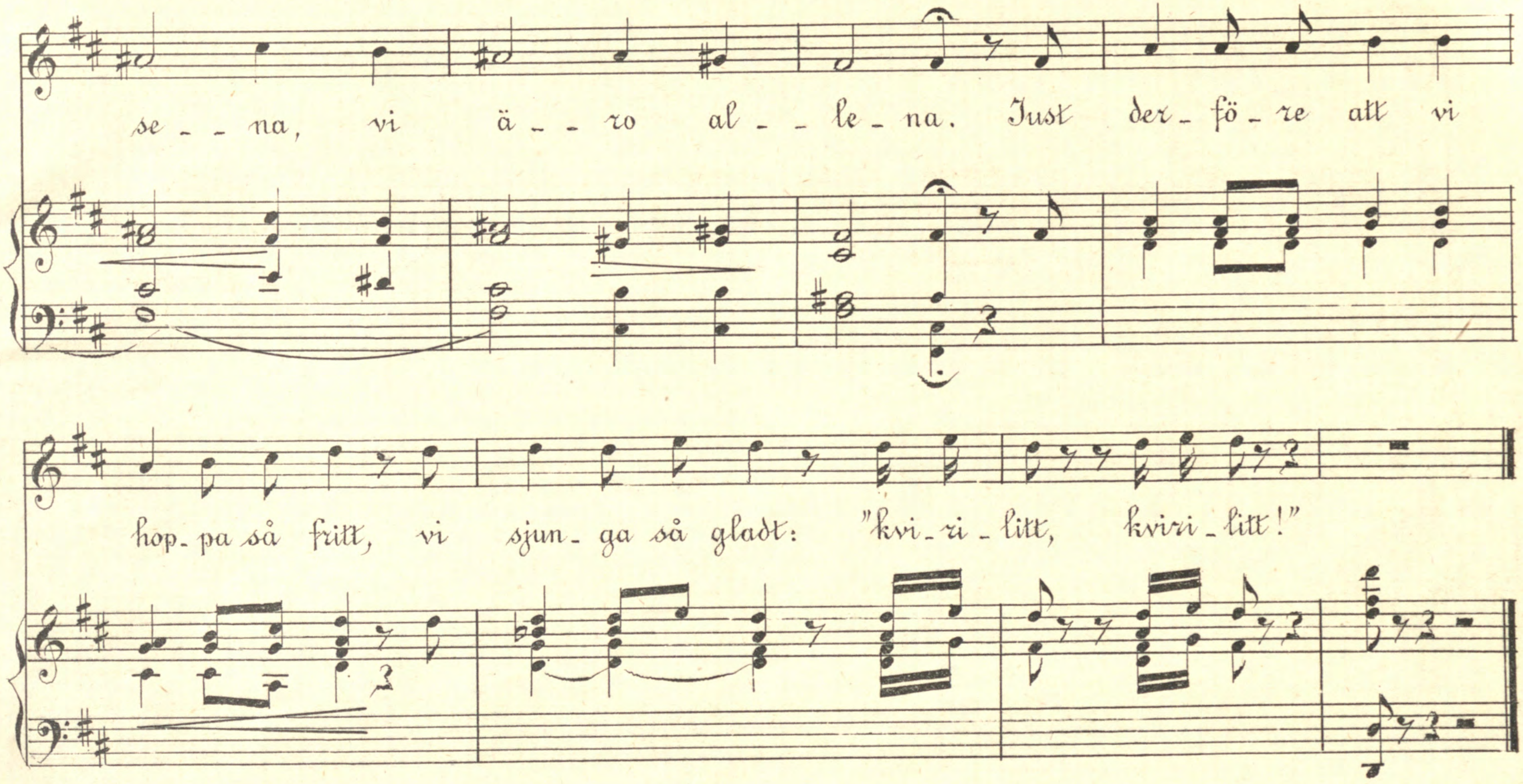
se - - na, vi ä - - ro al - - le - na. Just der - fö - re att vi
hop - pa så fritt, vi sjun - ga så gladt: "kvi - ri - litt, kviri - litt!"

4.

Kycklingarne.

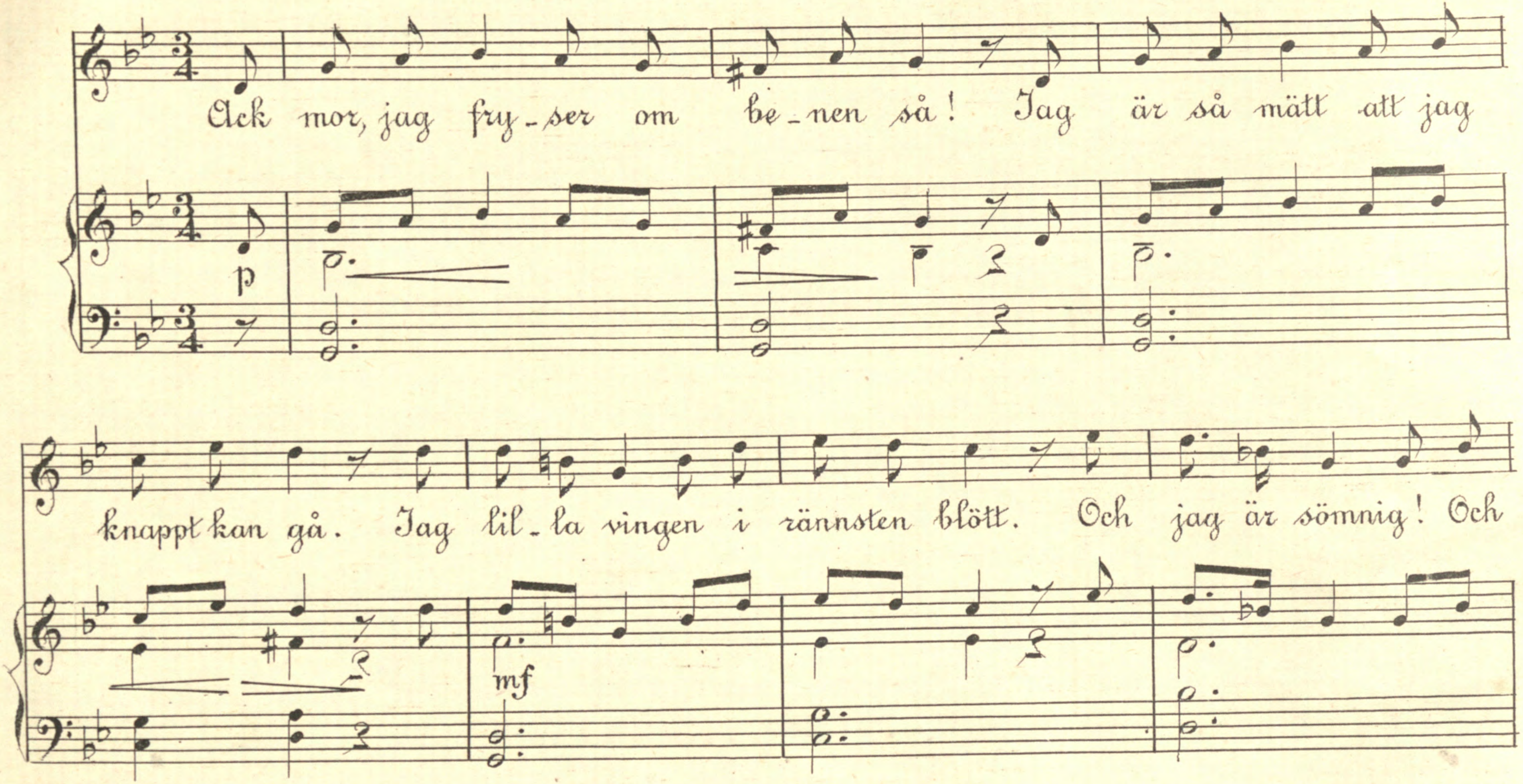

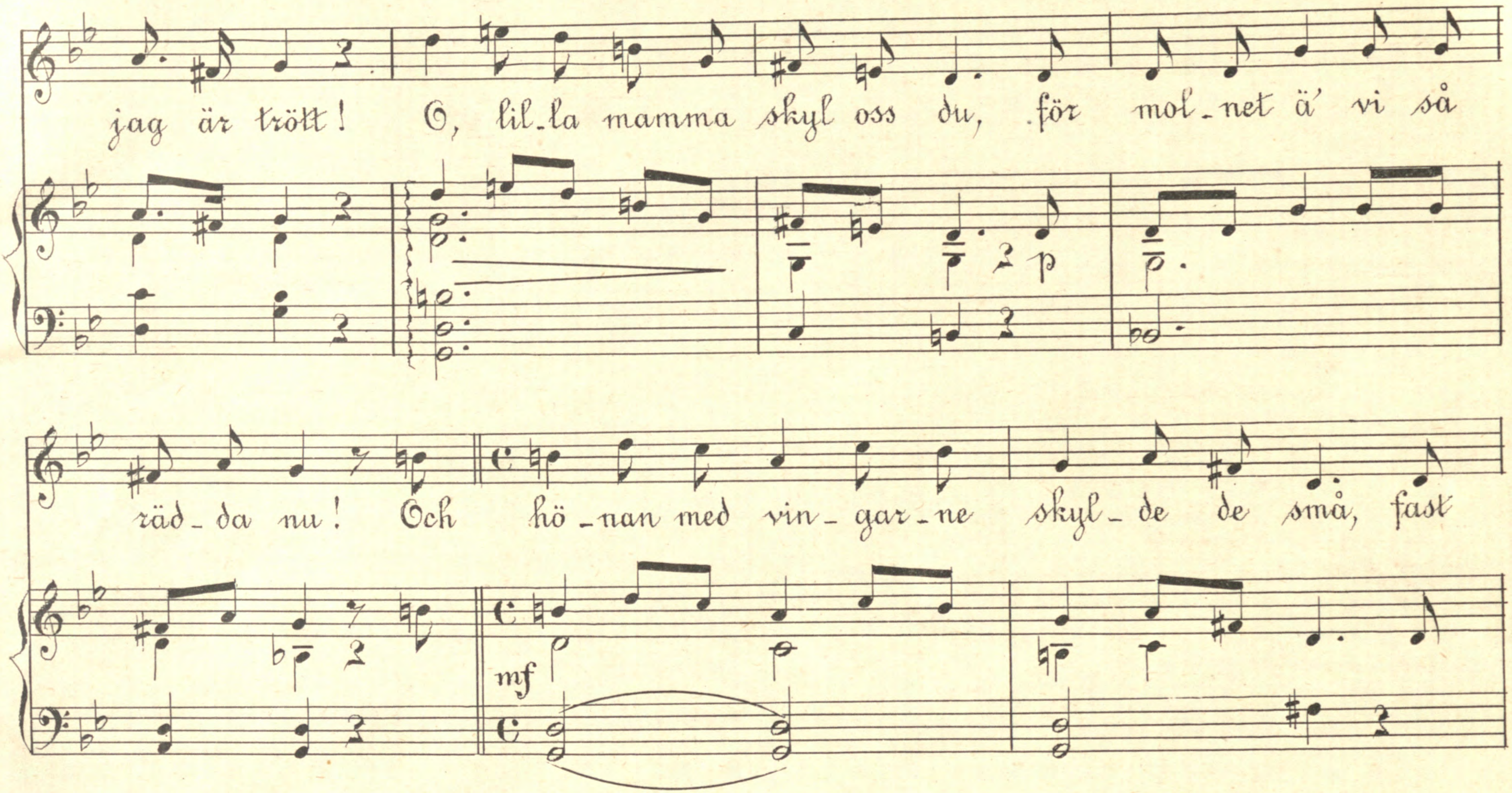
jag är trött! O, lil_la mamma skyl oss du, för mol_net ä' vi så
räd_da nu! Och hö_nan med vin_gar_ne skyl_de de små, fast

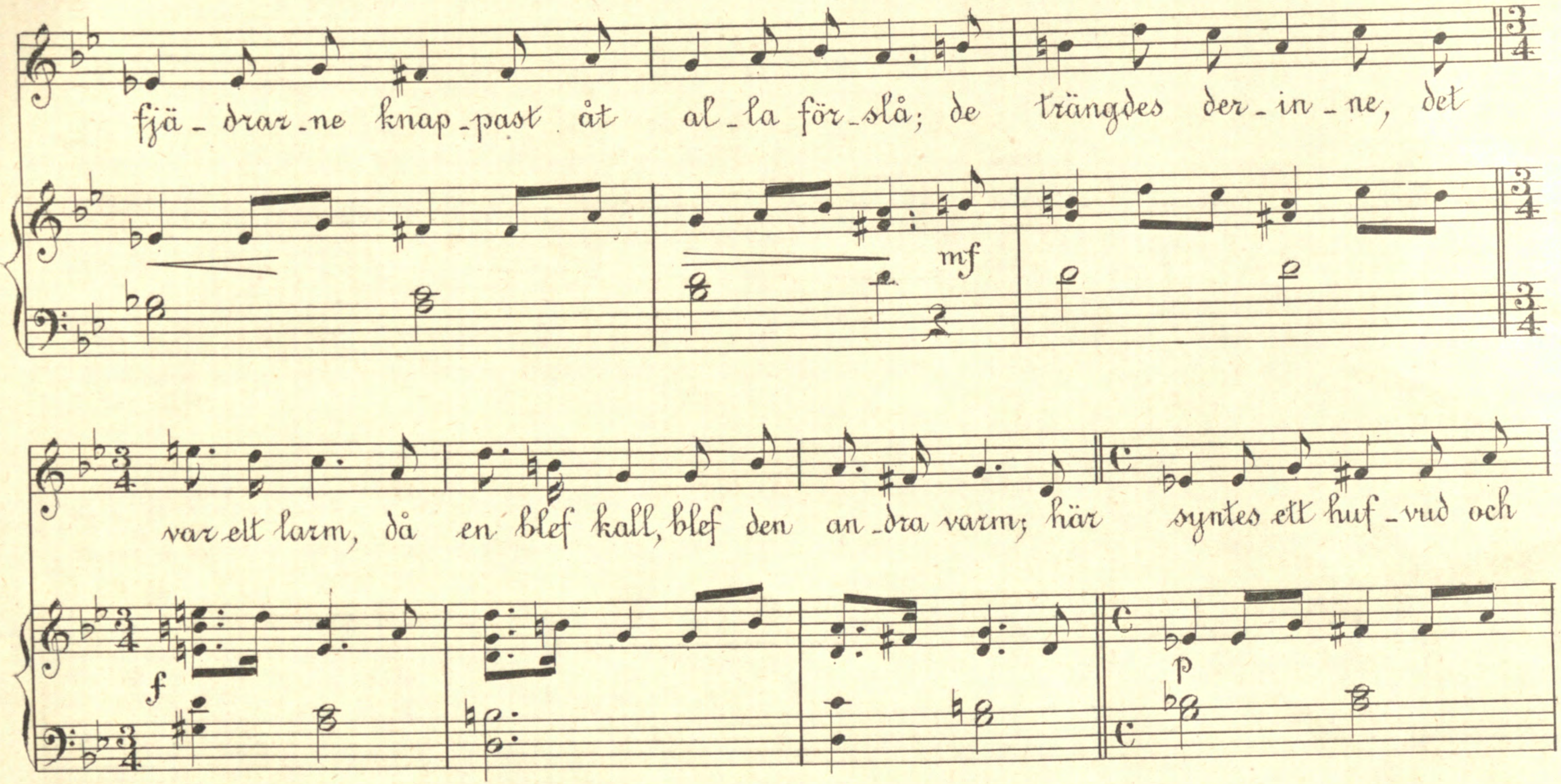
fjä - drar - ne knap - past åt al - la för - slå; de trängdes der - in - ne, det
mf
var ett larm, då en blef kall, blef den an - dra varm; här syntes ett huf - vud och
f
p

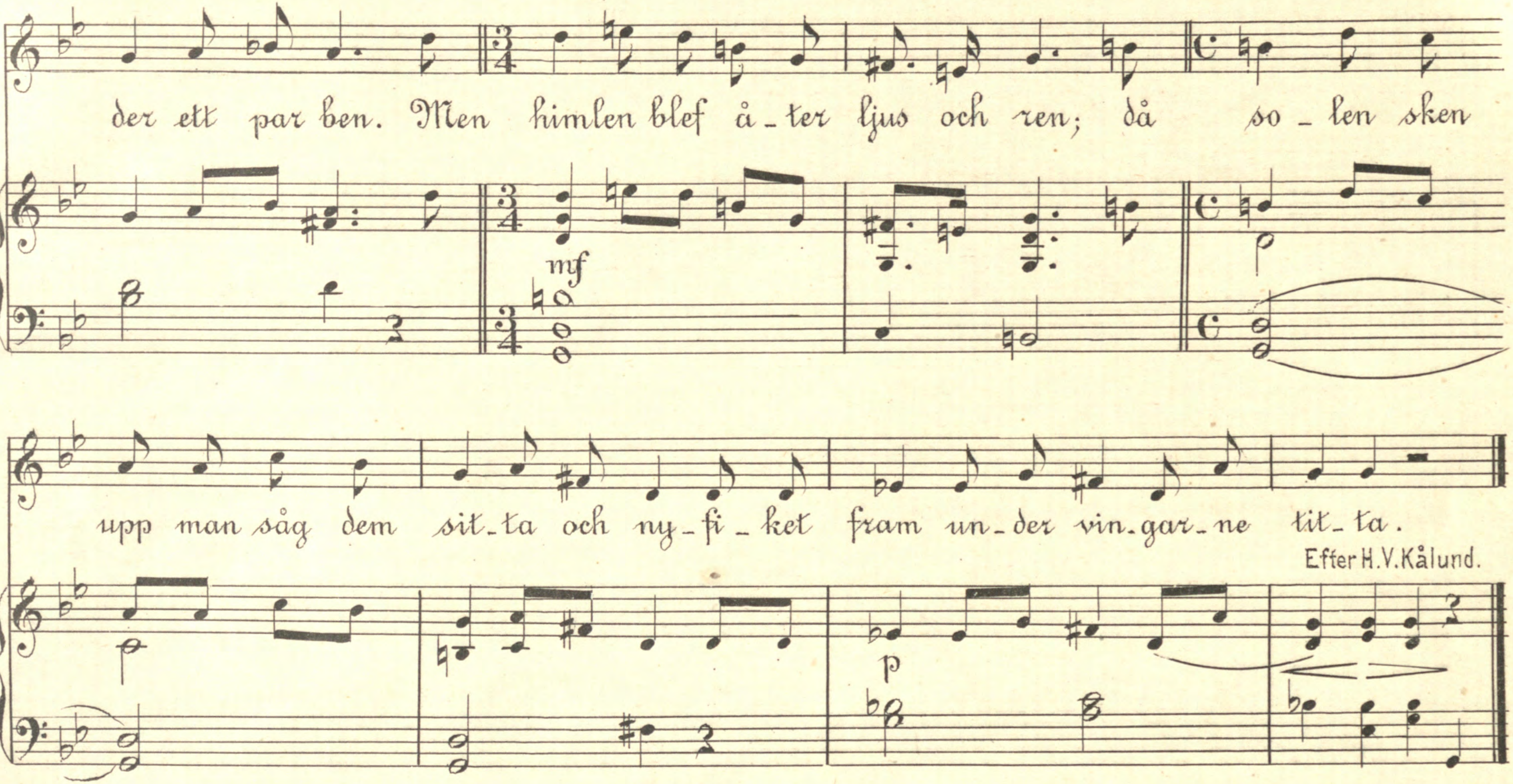
der ett par ben. Men himlen blef å_ter ljus och ren; då so_len sken
mf
upp man såg dem sit_ta och ny_fi_ket fram un_der vin_gar_ne tit_ta.
Efter H.V.Kålund.
p

Bakningsvisa.

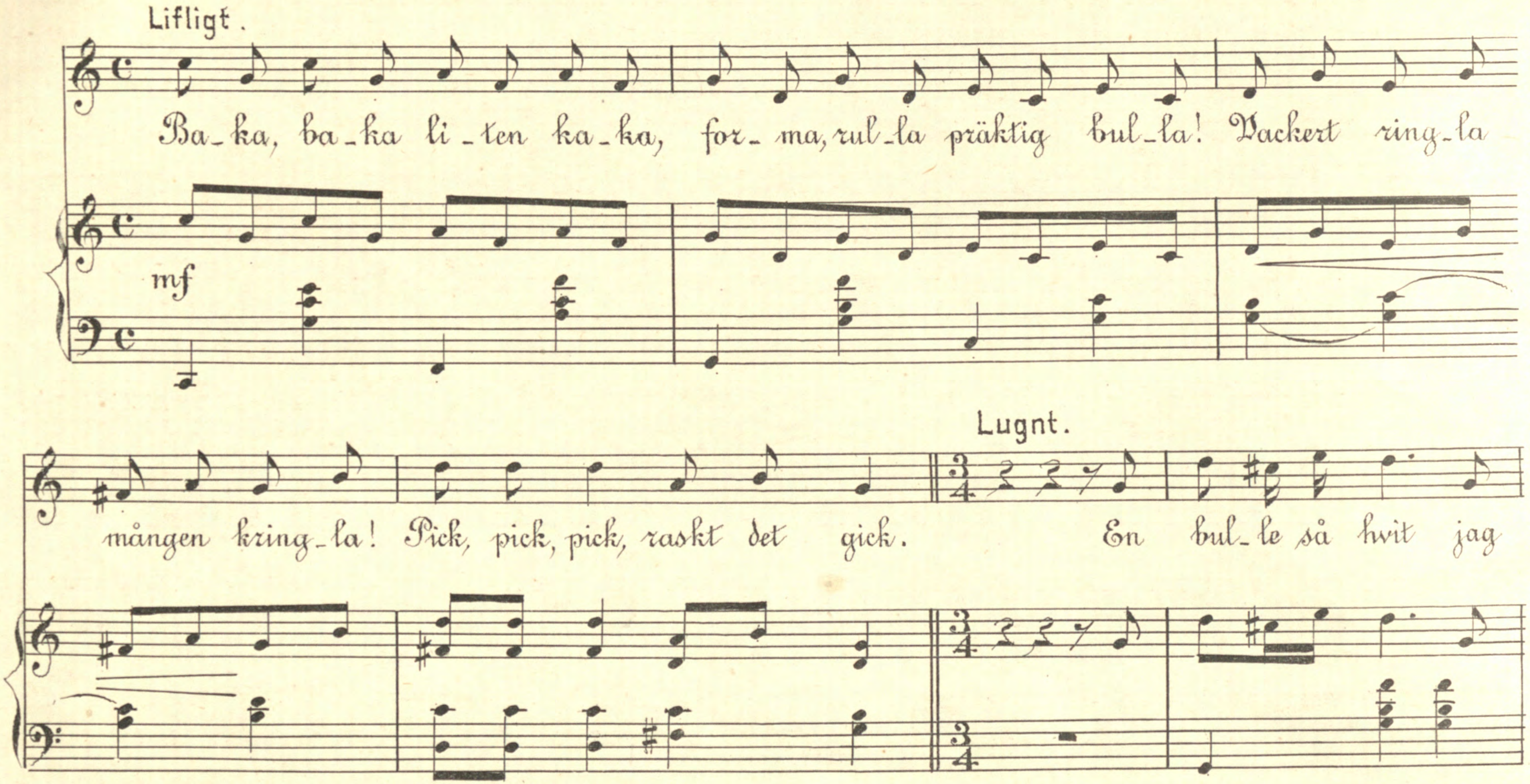

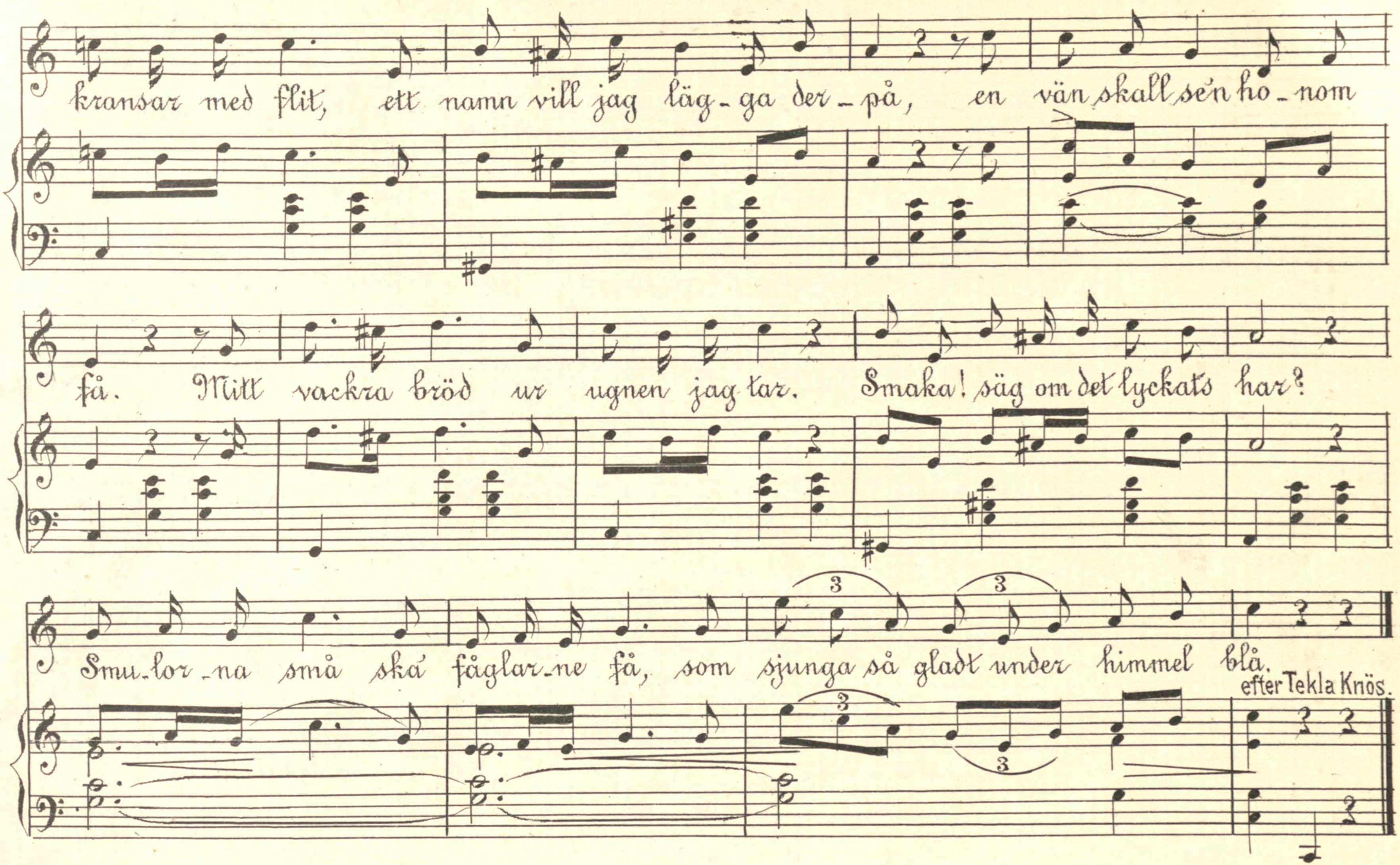
kransar med flit, ett namn vill jag läg-ga der-på, en vän skall sen ho-nom
få. Mitt vackra bröd ur ugnen jag tar. Smaka! säg om det lyckats har?
Smu-lor-na små skå fåglar-ne få, som sjunga så gladt under himmel blå.
efter Tekla Knös.

Lek och allvar.

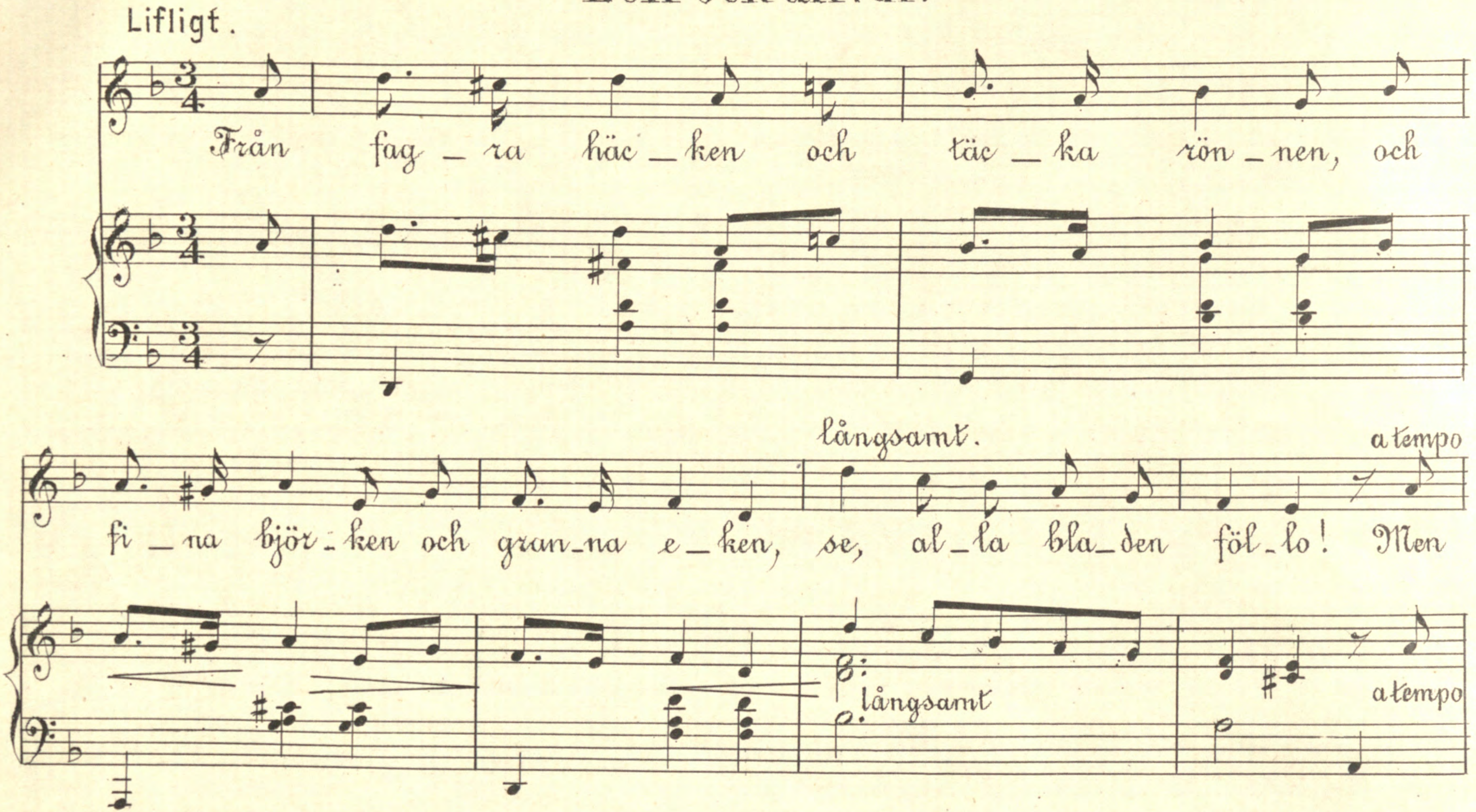

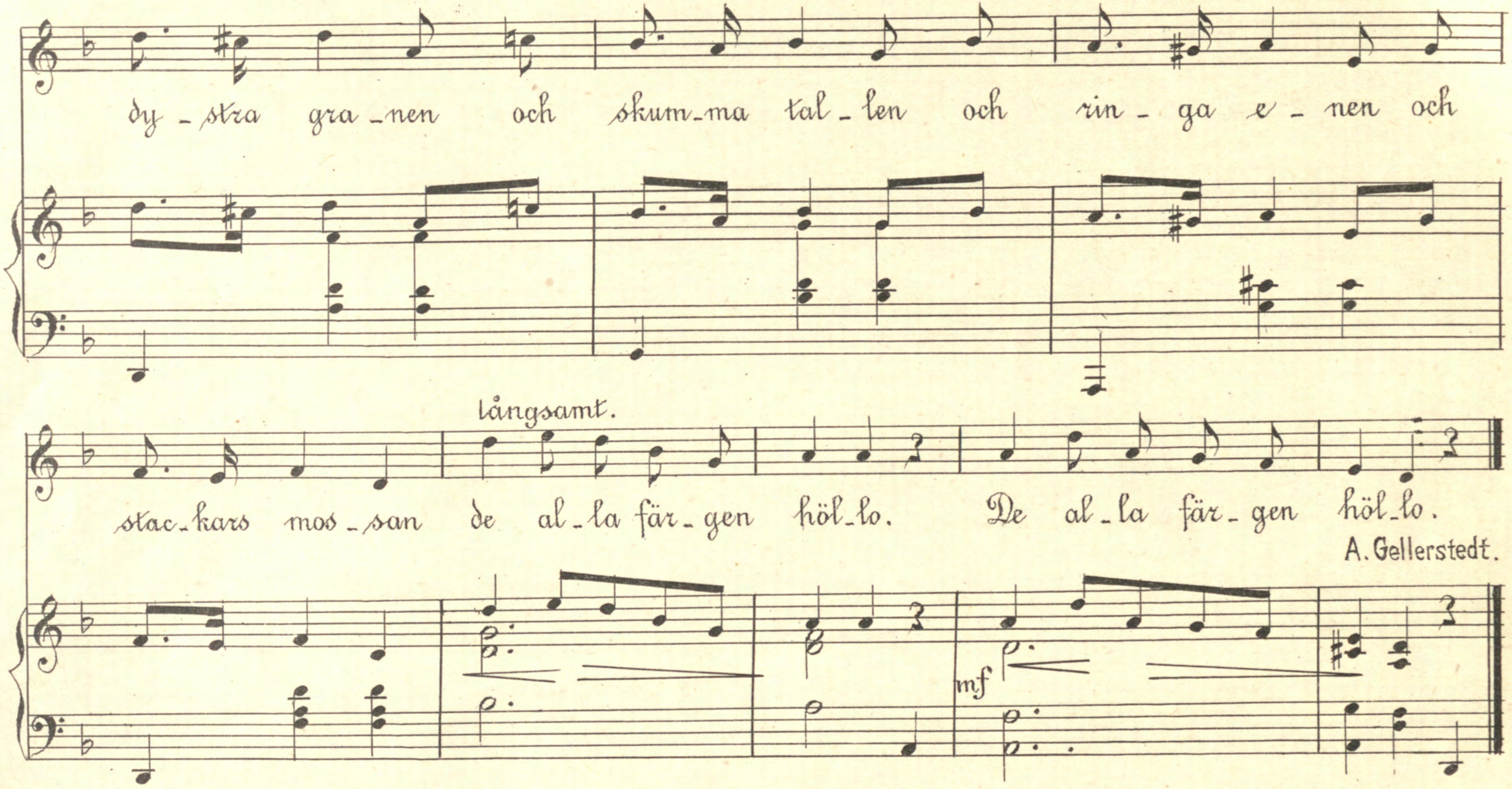
dy_stra gra_nen och skum_ma tal_len och rin_ga e_nen och
långsamt.
stac_kars mos_san de al_la fär_gen höl_lo. De al_la fär_gen höl_lo.
A. Gellerstedt.
mf

En barnsaga.

Barnsligt och nätt.

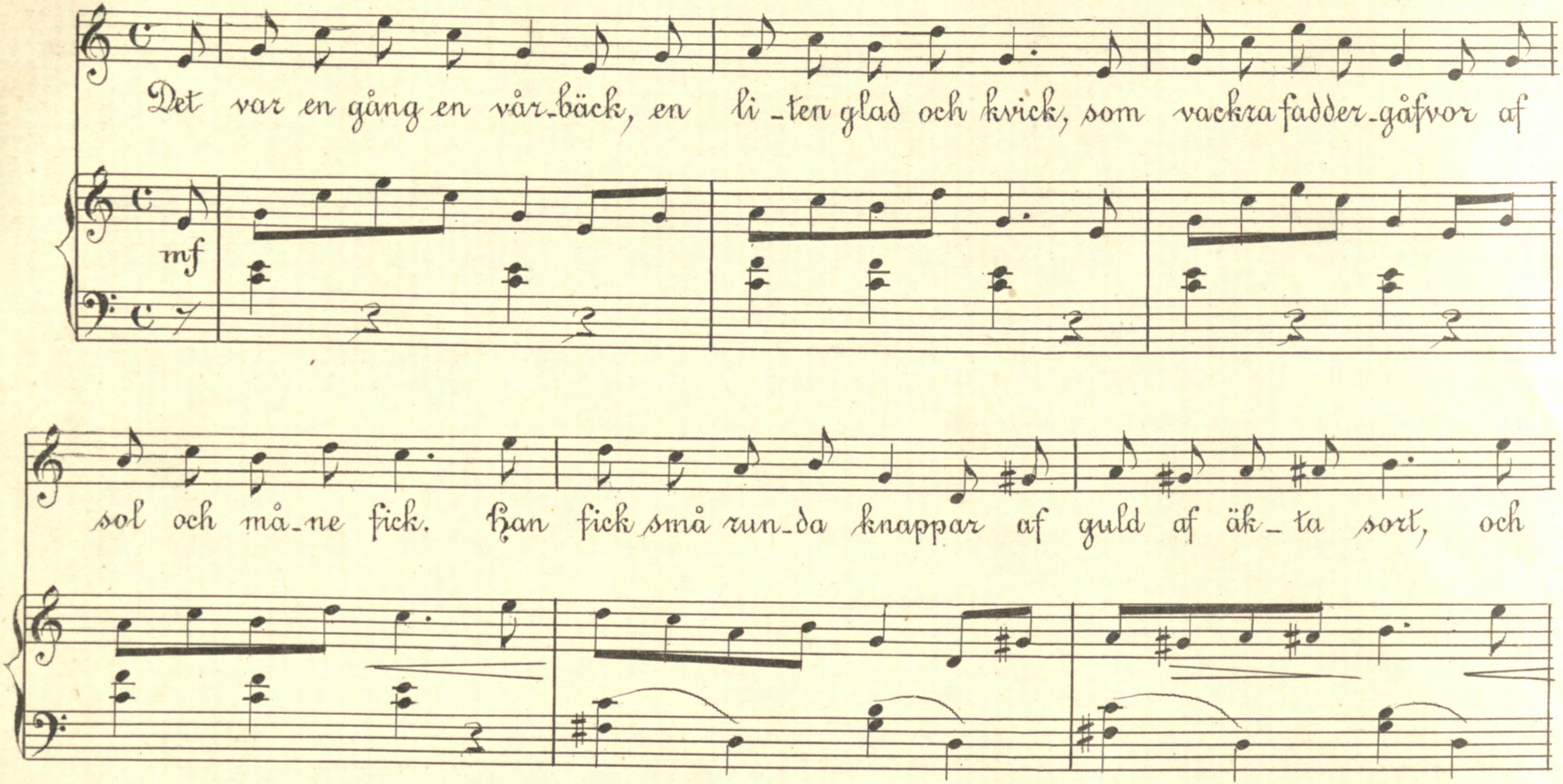

Abr.L.2921.

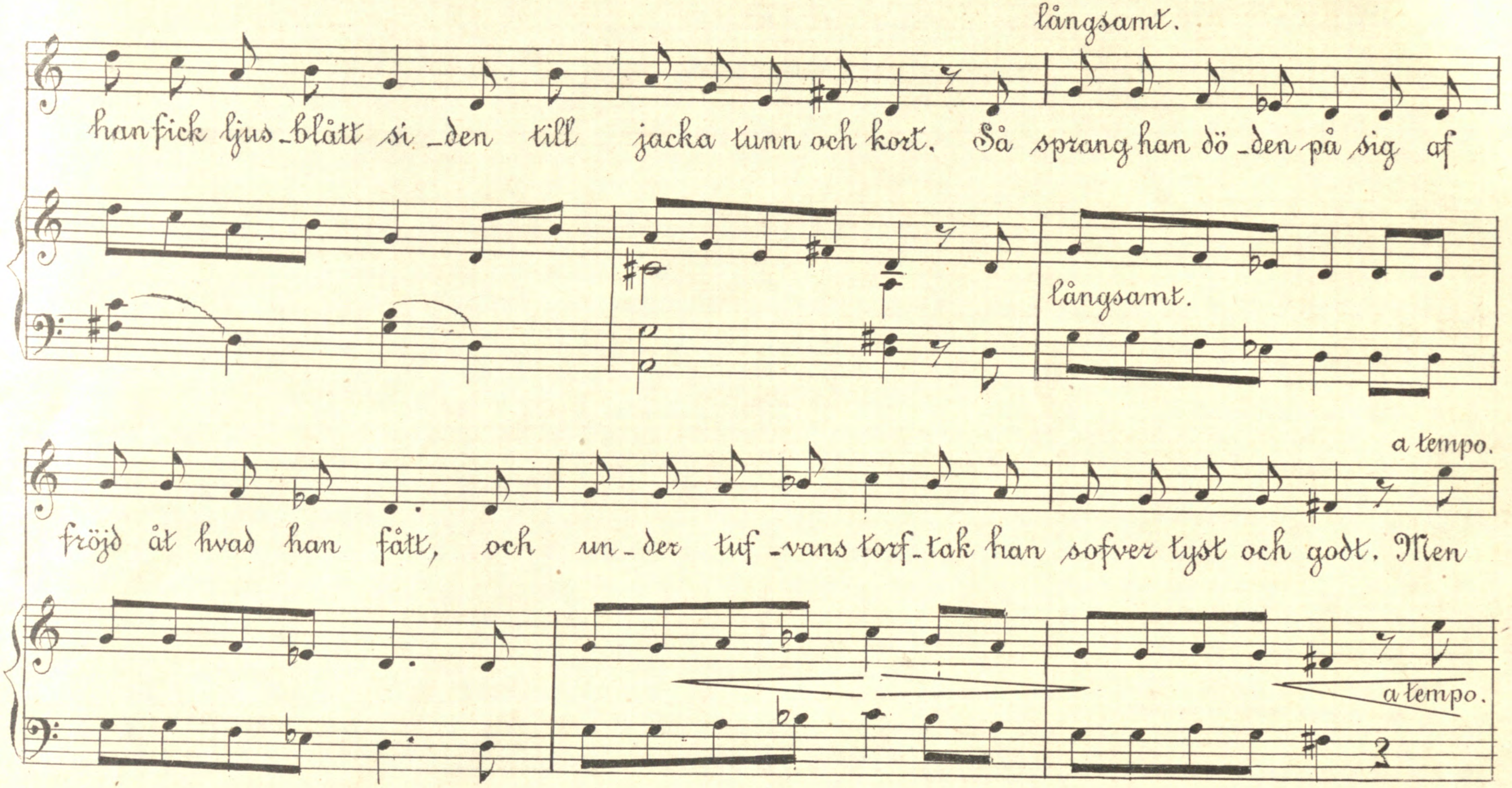
långsamt.
han fick ljus-blått si-den till jacka tunn och kort. Så sprang han dö-den på sig af
långsamt.
fröjd åt hvad han fått, och un-der tuf-vans torf-tak han sofver tyst och godt. Men
a tempo.
a tempo.

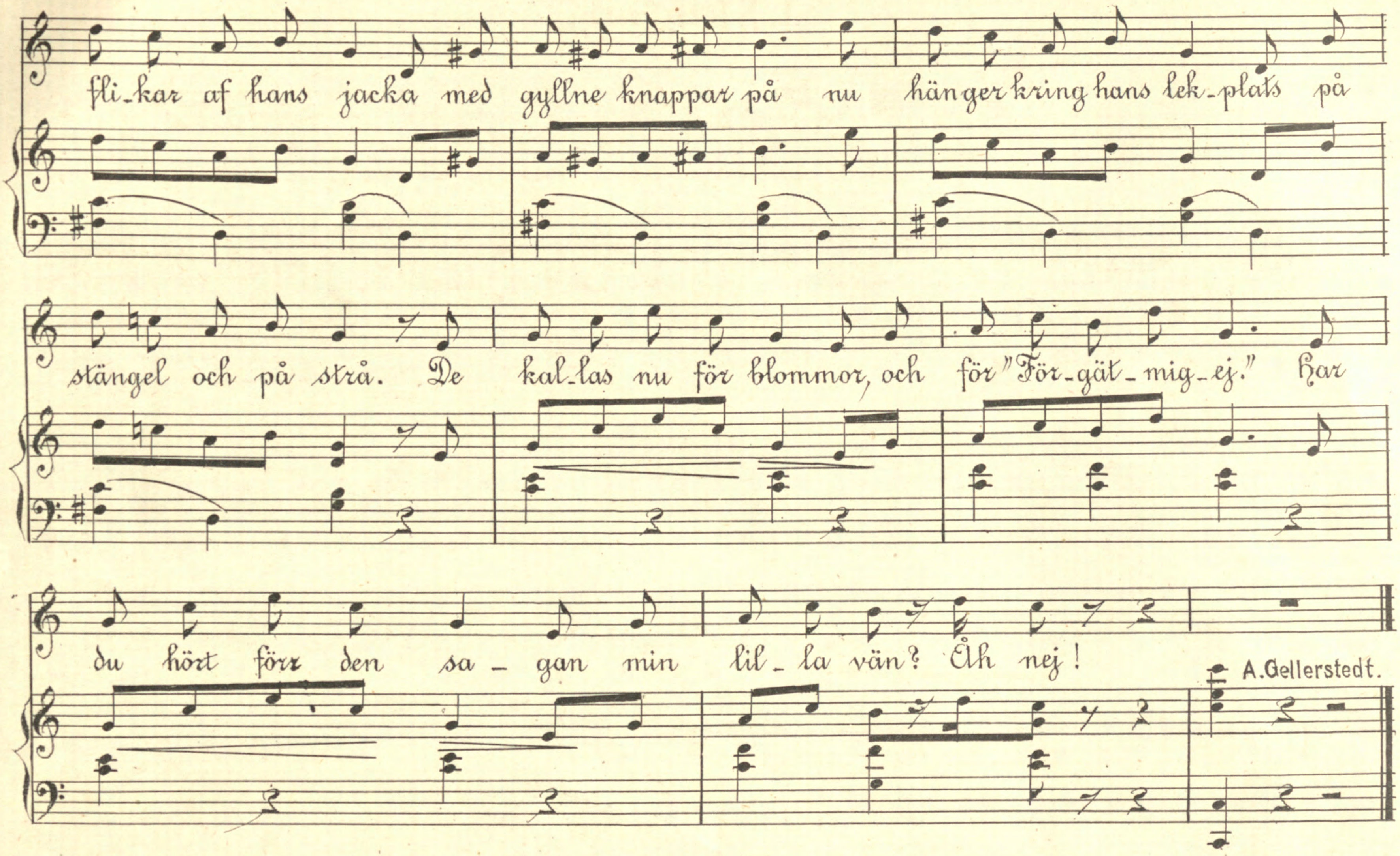
fli_kar af hans jacka med gyllne knappar på nu hänger kring hans lek_plats på
stängel och på strå. De kal_las nu för blommor, och för "För_gät_mig_ej." har
du hört förr den sa_gan min lil_la vän? Åh nej!
A. Gellerstedt.

I Skogen.

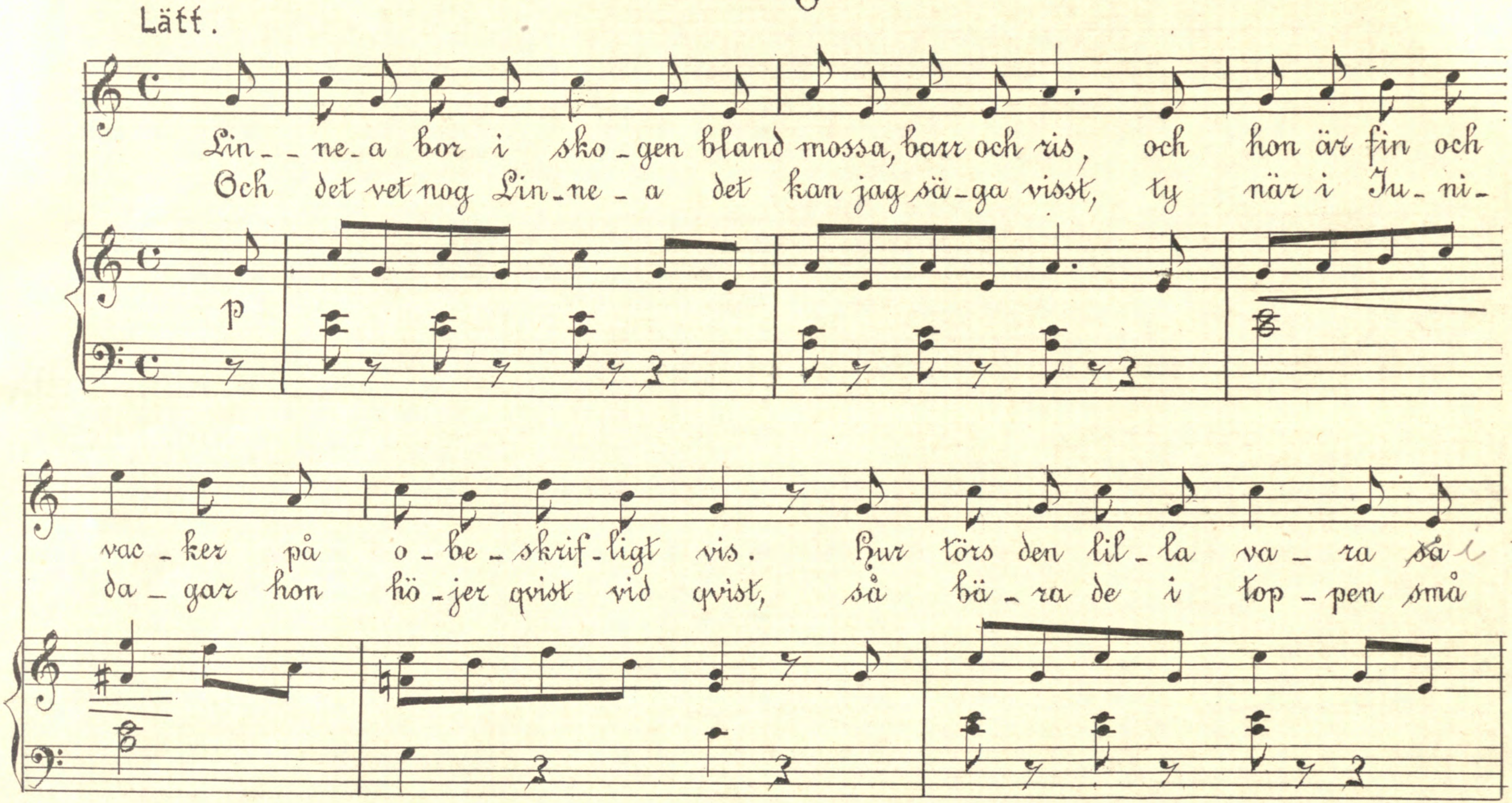

Abr. L.2921.

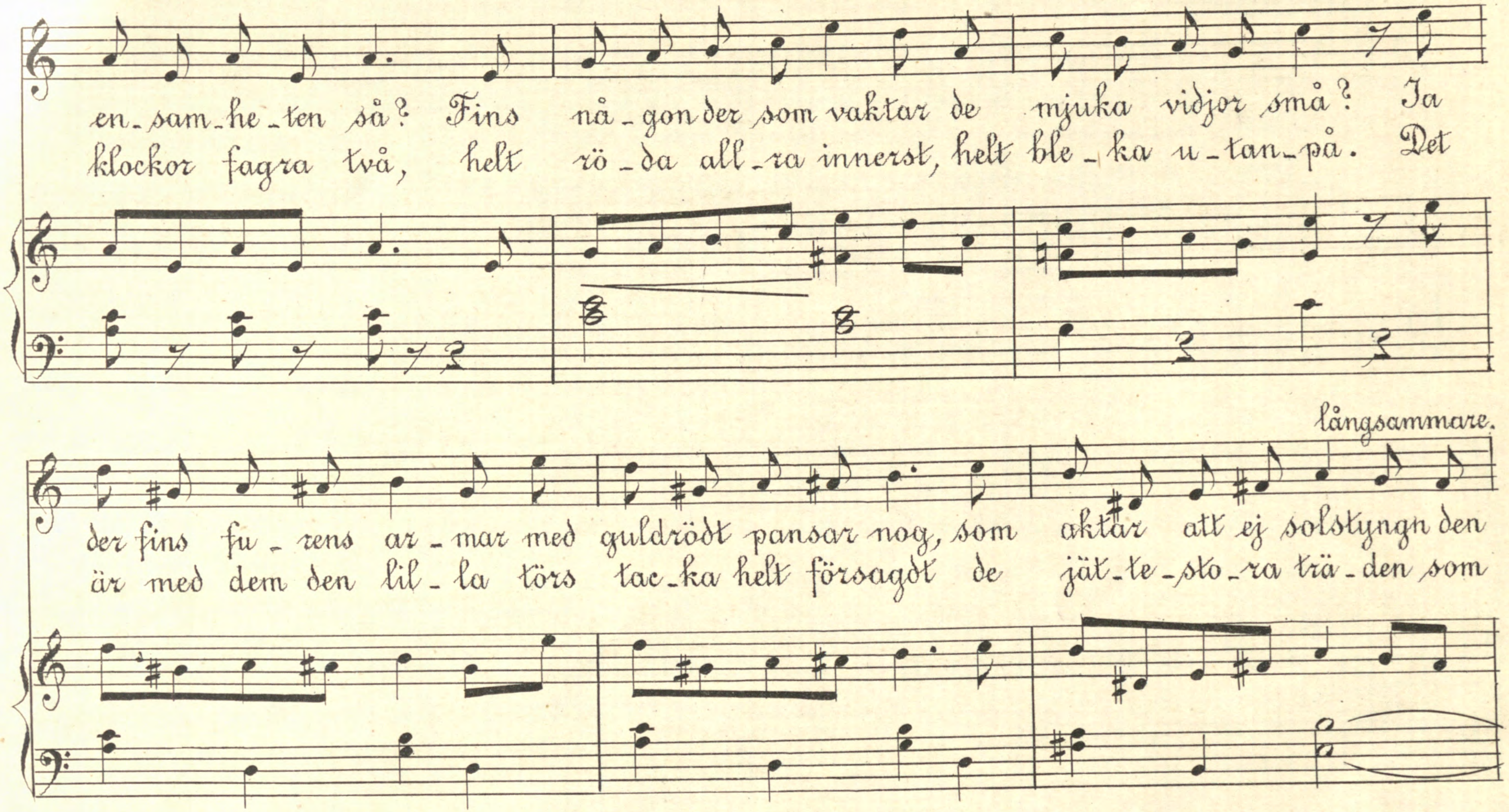
en_sam_he_ten så? Fins nå_gon der som vaktar de mjuka vidjor små? Ja
klockor fagra två, helt rö_da all_ra innerst, helt ble_ka u_tan_på. Det
långsammare.
der fins fu_rens ar_mar med guldrödt pansar nog, som aktar att ej solstyngn den
är med dem den lil_la törs tac_ka helt försagdt de jät_te_sto_ra trä_den som

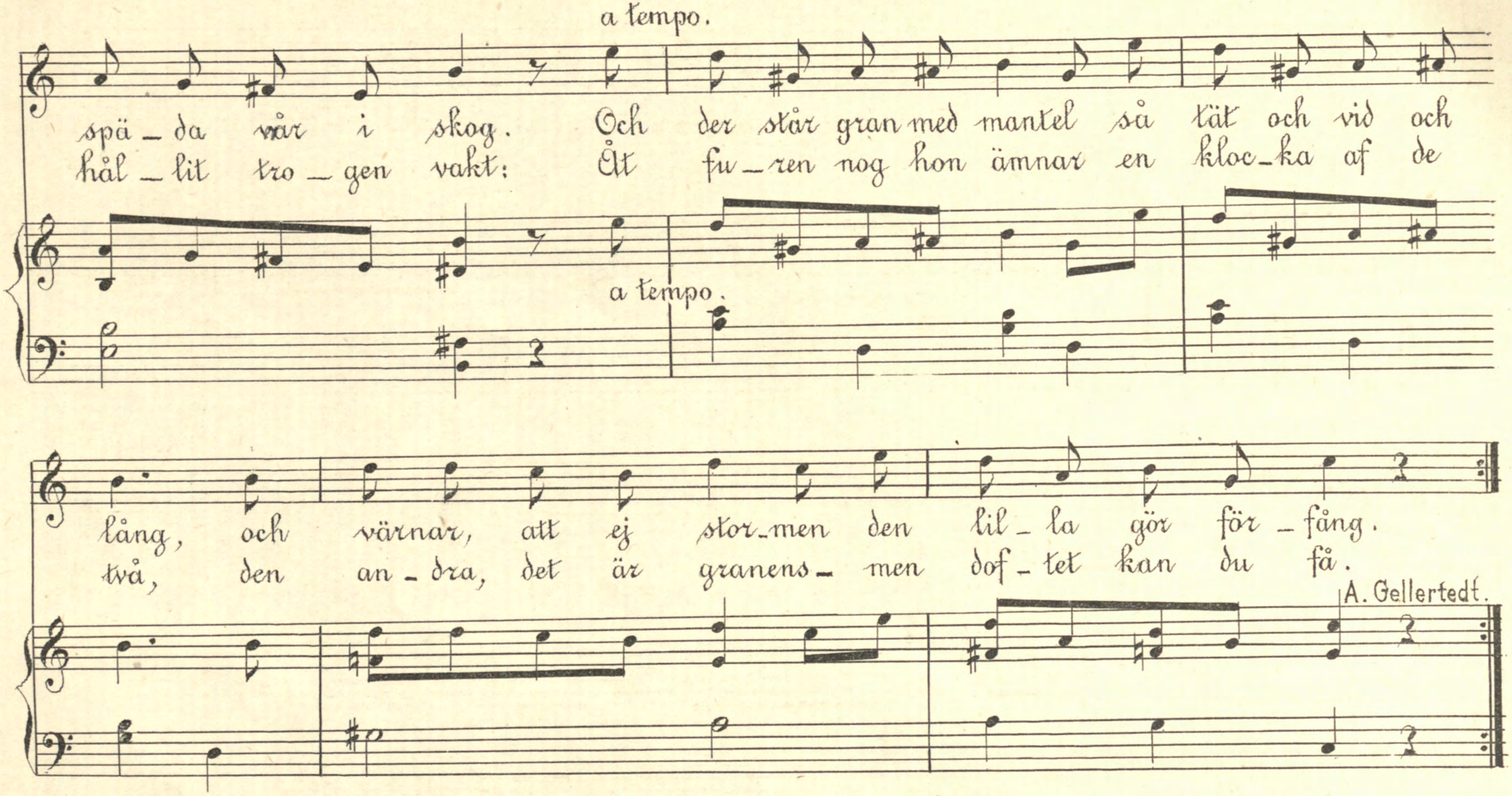
a tempo.
spä _ da vår i skog. Och der står gran med mantel så tät och vid och
hål _ lit tro _ gen vakt: Åt fu _ ren nog hon ämnar en kloc _ ka af de
a tempo.
lång, och värnar, att ej stor_men den lil _ la gör för _ fång.
två, den an _ dra, det är granens _ men dof _ tet kan du få.
A. Gellertedt.

"När jag blir stor."

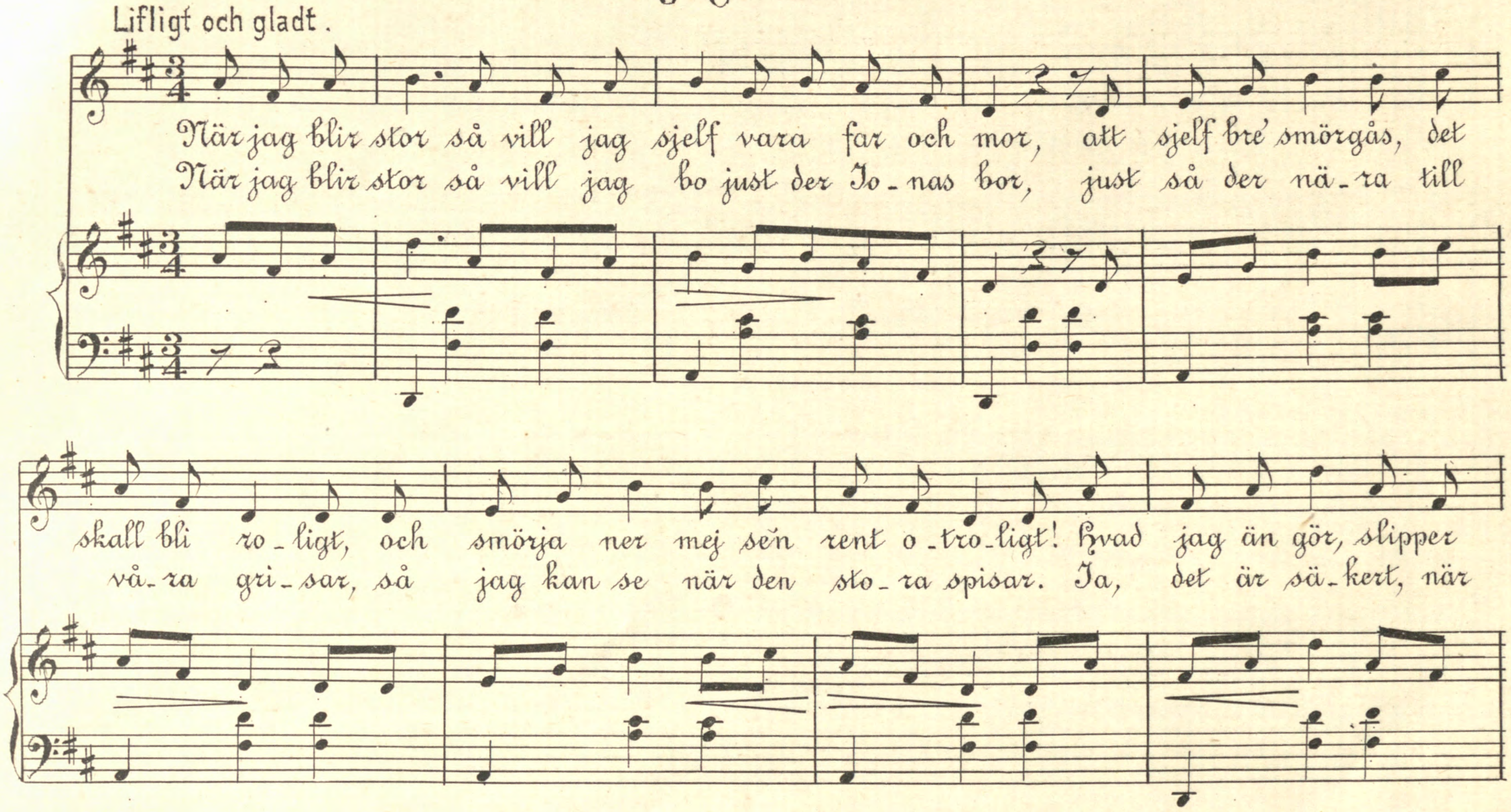

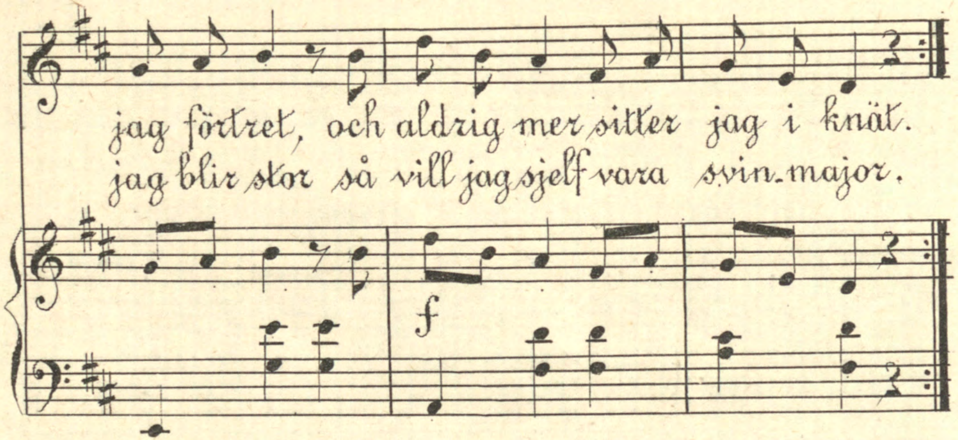

3 v.

Som Jonas – åh!
Nå, kusk det blir jag väl hellre då,
Och kör så undan med många slängar,
Så kan jag tjäna mig mycket pengar,
Och köpa grisar själf, om jag vill,
Ja pepp'kaksgrisar med grädde till.

4 v.

När jag blir stor,
Och lika gammal som stora bror,
Så vill jag inte mer "liten" heta,
Och så får Petter mig aldrig reta,
Och stänga in mig hos fåren mer,
Och skrika "Byxlös" då han mig ser.

5 v.

När jag blir stor,
Så skall jag stuka min stora bror;
Jag piskar upp'en strax på minuten,
I fall han inte vill hålla truten.
Ja, går han på med sitt "Byxlös" då –
Så skall han riktigt få smaka på!

Efter Christian Richardt.

Abr. L. 2921.

Tuppen.

Marsch-takt.

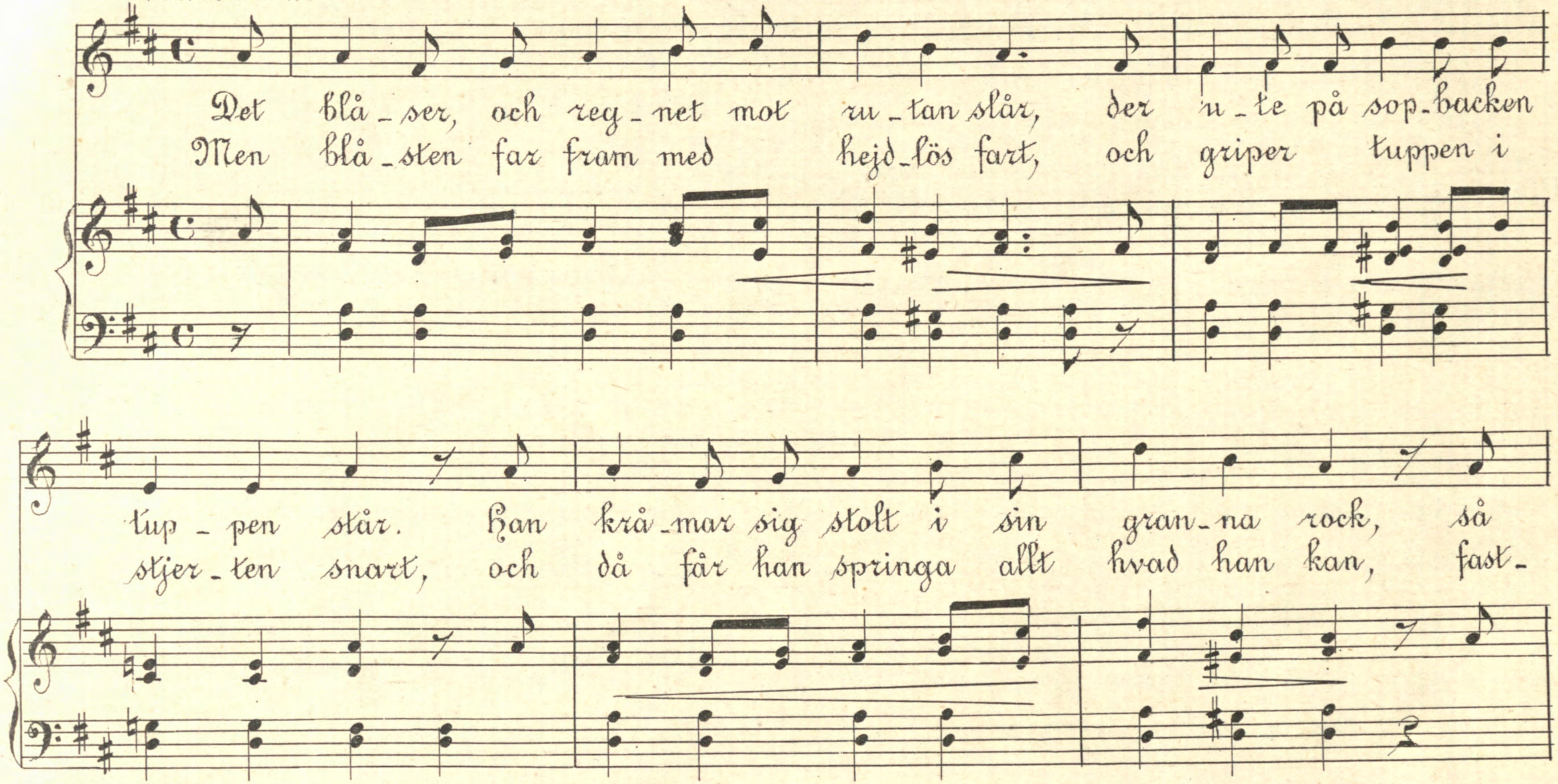

Abr. L. 2921.

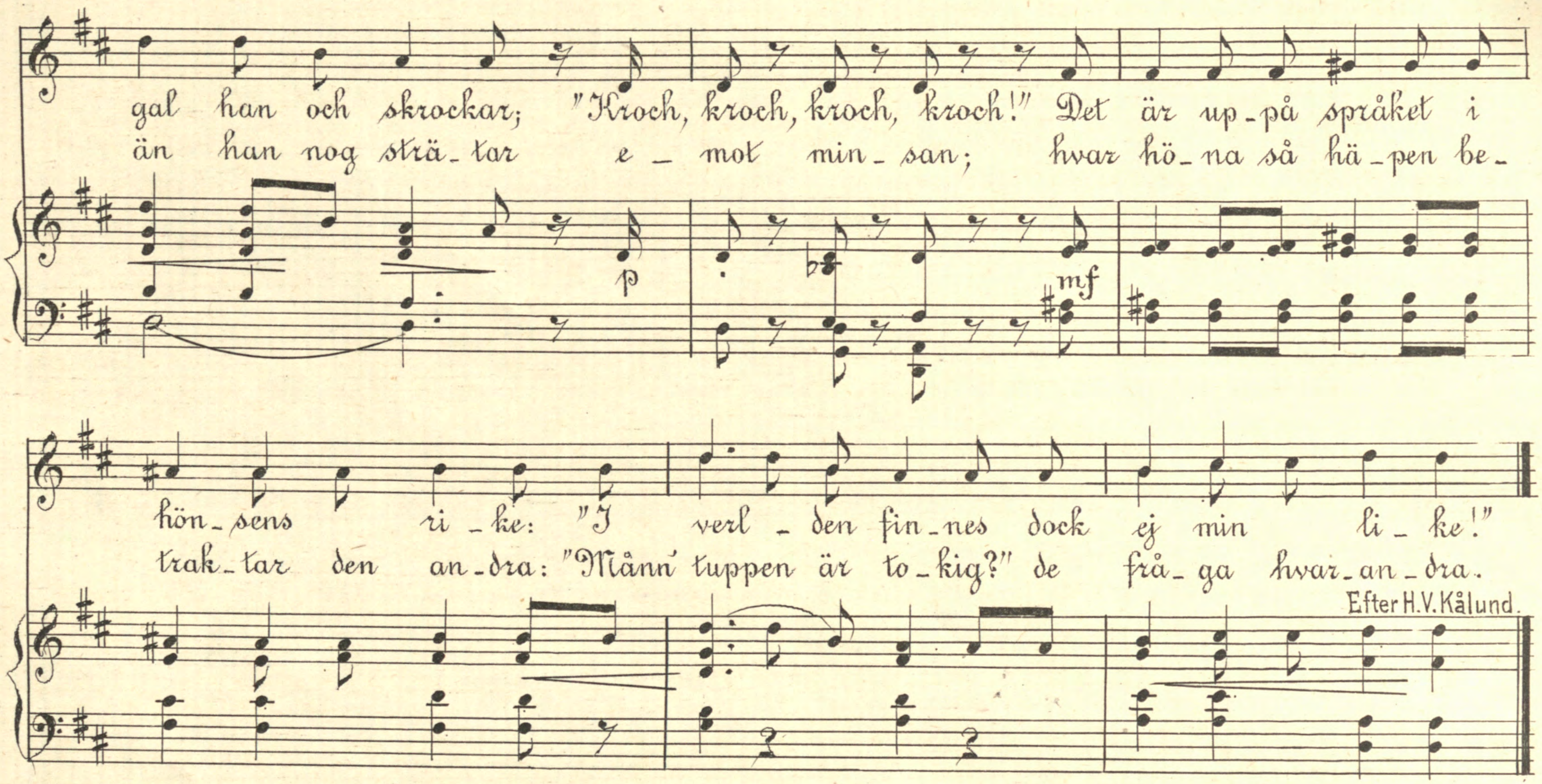
gal han och skrockar; "Kroch, kroch, kroch, kroch!" Det är up-på språket i
än han nog strä-tar e-mot min-san; hvar hö-na så hä-pen be-
p
mf
hön-sens ri-ke: "I verl-den fin-nes dock ej min li-ke!"
trak-tar den an-dra: "Månn' tuppen är to-kig?" de frå-ga hvar-an-dra.
Efter H.V. Kålund.

Sparfungen.

Något fort.

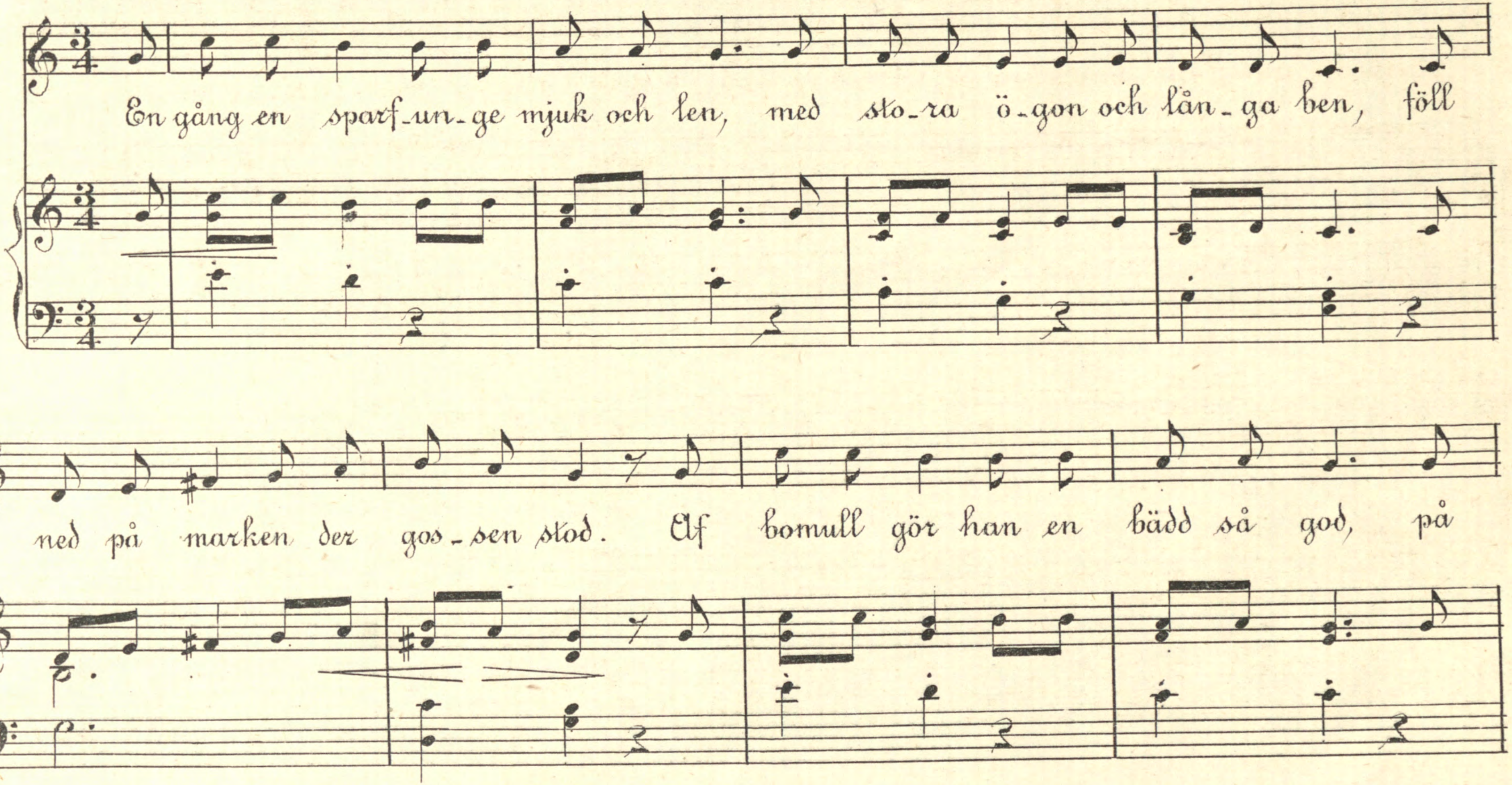

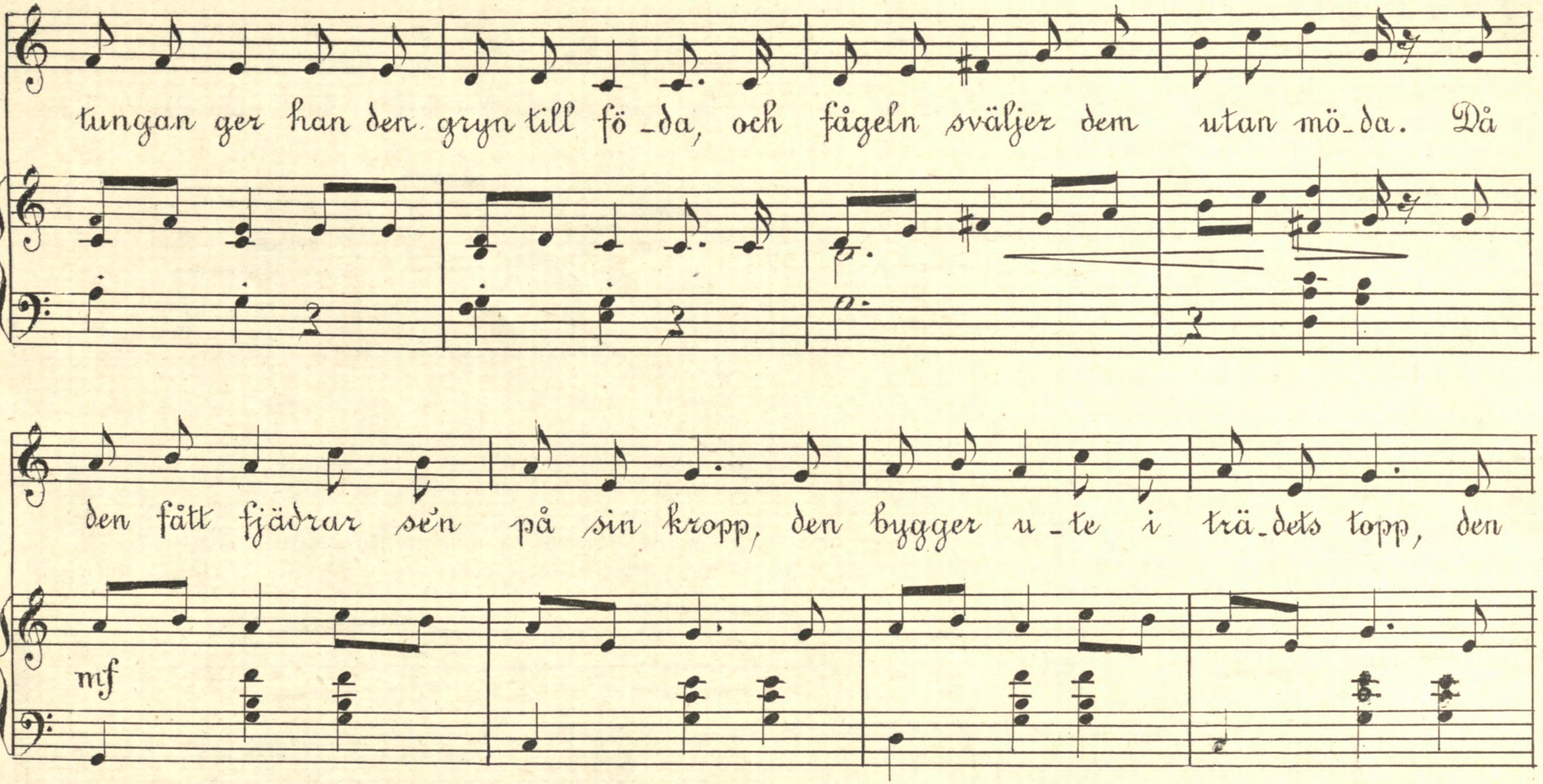
tungan ger han den gryn till fö_da, och fågeln sväljer dem utan mö_da. Då
den fått fjädrar sen på sin kropp, den bygger u_te i trä_dets topp, den
mf

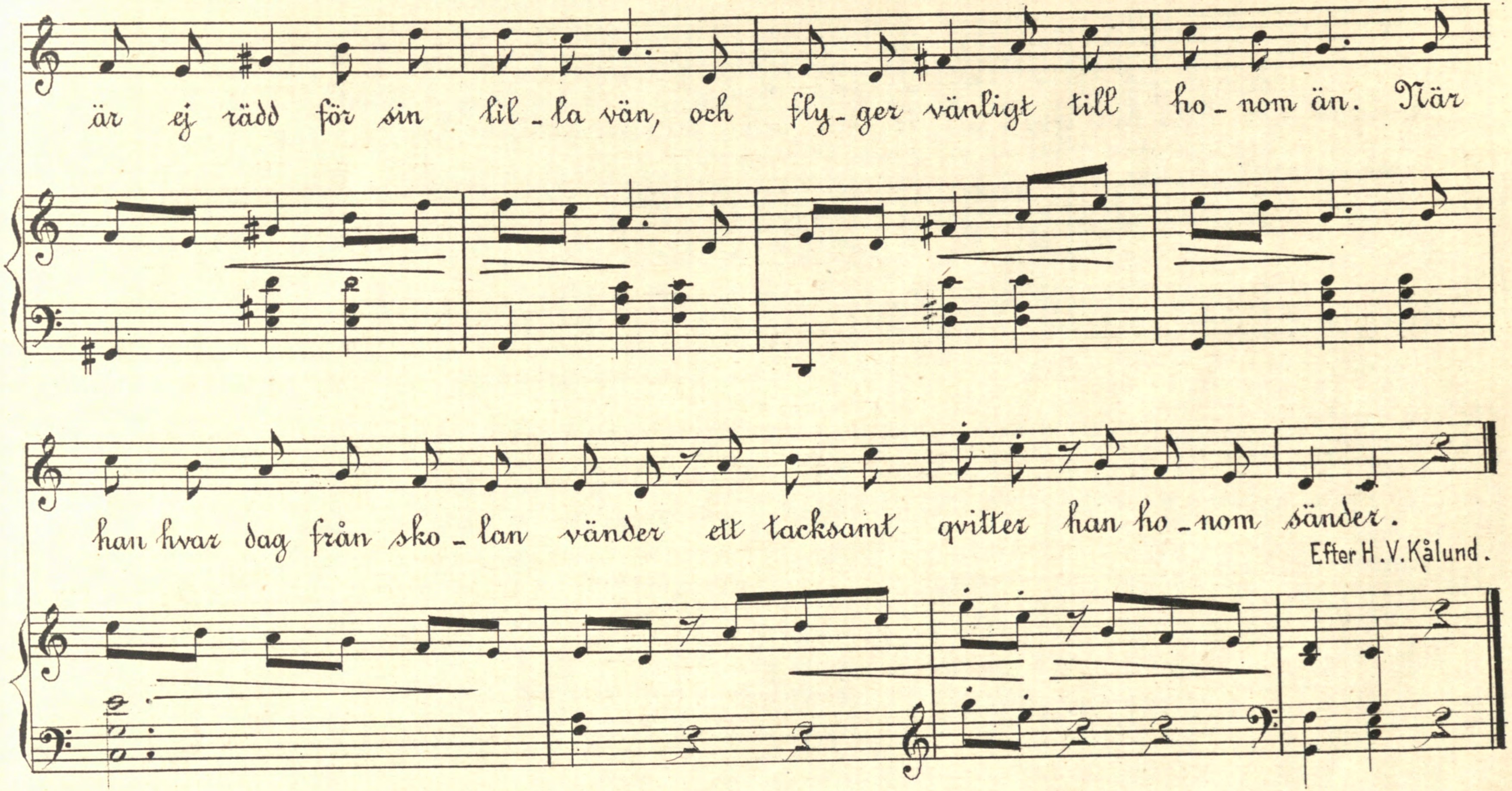
är ej rädd för sin lil_la vän, och fly_ger vänligt till ho_nom än. När
han hvar dag från sko_lan vänder ett tacksamt qvitter han ho_nom sänder.
Efter H.V.Kålund.